

Sygn. akt III CSK 145/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku G. F.
przy uczestnictwie Gminy Nowy Sącz i M. S.
o zmianę postanowienia w sprawie Ns [...] o stwierdzenie nabycia spadku
po M. N.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu
z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt III Ca 647/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – w sprawie o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku – oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 9 czerwca 2014 r.

Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona, gdyż nie została zrealizowana funkcja rozpoznawcza i kontrolna sądu drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącej, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna ona w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżąca wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Wymagań tych nie spełnia twierdzenie skarżącej, poprzestające na ogólnikowym zarzucie, że „nie została zrealizowana funkcja rozpoznawcza, jak i kontrolna Sądu drugiej instancji”.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

